

VALLÁS A MINDENNAPI ÉLETBEN

A. testvér, {4T 360}

közölték velem, hogy szereted az igazságot, de nem szentelődöttél meg általa. Komoly, belső lelki munka vár rád. „Mindaz, akit ez a reménység tölt el iránta, megszenteli magát, amint ő is szent.” Ez a rád váró kötelesség, és nincs vesztegetni való időd. Az Úr közölte, hogy viharos volt az életed. Te sem éltél helyesen, de súlyos igazságtalanság ért. Az emberek félreismerték az indítékaidat. Ám csalódásaidat s anyagi veszteségeidet Isten gondviselése jóra, a javadra fordította. {4T 360.1}

Nehéz volt úgy érezned, hogy mennyei Atyád még mindig szerető jótevőd. Bajaid és tanácstalanságod csüggedté tettek, s úgy érezted, jobb lenne meghalnod, mint élned. Pedig olykor-olykor, ha megnyílhatott volna szemed, láthattad volna, hogy Isten angyalai igyekeznek megmenteni téged magadtól. Oda vezettek, ahol el tudod fogadni az igazságot, ahol olyan alapra tudod helyezni lábadat, mely szilárdabb, mint az örök halmok. Világosságot pillantottál meg, és nagyra becsülted a fényt. Új hit, új élet szökkent föl ösvényeden. Isten gondviselése az Úr ügyéhez kapcsolt a csendes-óceáni kiadóban. Azóta is fáradozik érted, s neked föl kellene ismerned irányító kezét. Bár bánat jutott osztályrészedül, javarészt magad hoztad magadra, mivel nem uralkodtál magadon. Időnként követelőző voltál. Lobbanékony a természeted, amit föltétlenül le kell győznöd. Életed folyamán hol ez a veszély fenyegetett, hol, hogy önelégültségbe merülj, vagy semmiért eltékozold magad, és elkeseredj. Az Isten ígéjére és gondviselésére való folytonos támaszkodás minősíteni fog képességeidet teljesen üdvözítődért használnod föl, aki elhívott, mondván: „Kövess engem”. Ápold magadban az Isten akarata iránti teljes átadás lelkületét, komolyan, buzgón törekedve megismerni Isten útjait, követni Lelkének vezetését, serkentéseit. Semmi esetre se támaszkodj a magad értelmére. Táplálj mély bizalmatlanságot bölcsességed és föltételezett eszességed iránt. Állapotod megköveteli ezt az elővigyázatot. {4T 360.2}

Nem biztonságos, ha az ember a maga belátására bízza magát. Legjobb esetben is csak korlátolt képességekkel rendelkezik, és sokan kaptak születésüknél olyan mind erős, mind gyöngye jellemvonásokat, melyek kifejezetten hiányosságok. Ezek a sajátosságok színezik egész életünket A bölcsesség, melyet Isten ad, önvizsgálatra vezeti az embert. Az igazság meggyőzi őket tévedéseikről, és helytelenségeikről. Az ember szíve legyen kitárva, meglátni és elismerni e helytelen dolgokat, majd Jézus segítségével mindenkinek komolyan hozzá kell fogni a győzedelmeskedés folyamatához. A világ bölcsseitől nyert tudás, bármennyire szorgalmasan szerzik is meg, végül is korlátolt, és viszonylag alsórendű. Kevesen ismerik föl Isten útjait és tevé–kenykedését gondviselése titkaiból. Haladnak pár lépést majd képtelenek megvetni lábukat, partra vergődni. A felületen gondolkodó bölcsnek tartja magát. Az igazán értékes, magas képességeket elérték ismerik el legkészségesebben értelmük gyöngeségét. Isten elvárja mindenkitől, aki állítja, hogy az Úr tanítványa, hogy tanuló legyen, hajlamosabb a tanulásra, mint tanításra. {4T 361.1}

Korunkban rengetegen nem hajlandók elég mélyen gondolkodni. Éppen csak a fölszint érintik. Nem veszik eléggé szemügyre a dolgokat, hogy fölismerjék a nehézségeket, birokra kelve velük. Nem vizsgáinak meg minden fontos tárgyat, mely eléjük kerül, meggondolt, imádkozó szívvel végzett tanulmányozással, sem elegendő óvatossággal, hogy fölismerjék a kérdés lényegét. Arról nyilatkoznak, amit nem mérlegeitek teljesen és gondosan. Gyakran eszes és elfogulatlan emberek hangoztatják véleményüket, melyeknek mégis határozottan ellen kell állnunk, máskülönben félrevezetik a kevesebb szellemi erővel rendelkezőket. A szellemi ferdeségekből szokások alakulnak, s e szokásoknak, érzéseknek és kívánságoknak kisebb-nagyobb mértékben, de mindenképp ereje lesz. Néha valahogyan viselkedünk nap, mint nap, s ragaszkodunk hozzá, csak, mert megszoktuk, nem, mert a belátásunk is jóváhagyta volna. Ily esetekben inkább az érzés, mint a kötelesség határoz. {4T 361.2}

Ha meg tudnánk érteni gyöngeségeinket, ha fölismernénk jellemünk metsző vonásait, melyeket el kell nyomnunk, annyi elvégzésre váró föladatot vennénk észre, hogy megaláznánk szívünket Isten hatalmas keze alatt. Krisztusra rögzítve magatehetetlen lelkünket, bölcsességével pótolnánk tudatlanságunkat, erejével gyöngeségünket, erőtlenségünket tartós hatalmával, s így Istennel kapcsolatban állva, valóban a világ világosságai lehetnénk. {4T 362.1}

Kedves testvérem, Isten szeret téged, hosszútűrő irántad, sok tévedésed és hibád ellenére is. Mivel Isten ilyen gyöngéd, szánakozó szeretetet tanúsít irántad, legyél te is nyájasabb, türelmesebb, elnézőbb és megbocsátóbb gyermekeid iránt. Nyersséged és vasszigorod elfordítja tőled szeretetüket. Nem tudod őket türelemre, elnézésre, hosszútűrésre és gyöngédségre tanítani, míg magad zsarnokoskodó vagy, s dühödten bánasz velük. Ők is csak a szüleiktől nyert benyomást viselik jellemükön, s ha tanítani és irányítani szeretnéd őket, ha el szeretnéd terelni őket minden helytelen ösvénytől, akkor nem érsz célt zord szigorral, sem azzal, ami zsarnokságnak tűnik előttük. Mikor Isten félelmében tanítod és tanácsolod őket, jóindulattal és gyöngéd szeretettel, melyet az apának tanúsítani kell tévelygő gyermeke iránt, akkor szemlélteted előttük, hogy az igazságnak hatalma van átalakítani befogadóit. Mikor nem az elgondolásaid szerint viselkednek, ahelyett, hogy gyászolnál helytelenségeiken, ahelyett, hogy komolyan kérlelnéd őket, s imádkoznál értük, dühbe gurulsz, s olyat teszel, ami nem válik javukra, hanem csak kihúti szeretetüket, s végül el is különíti őket tőled. {4T 362.2}

Legkisebb fiadnak romlott a szíve, nem viselkedik helyesen. Lázadozik Isten, lázadozik az igazság ellen. Olyan befolyások érik, melyek csak durvítják, közönségessé, szemtelenné teszik. Próbát jelent ő számodra, s ha meg nem tér, súlyos teher lesz türelmednek. De a túlzott szigor és zsarnok vasmarok meg nem változtatják. Krisztus lelkületével kell igyekezned megtenni érte, amit tudsz, nem magadéval, nem a dühödtséged hatása alatt. Uralkodnod kell magadon, de föltétlenül, mikor gyermekeiddel bánasz, Ne feledd, hogy az igazságszolgáltatás édestestvére a könyörület, gyöngédség, szeretet – s akkor nem hiába fogsz fáradozni. {4T 362.3}

Fiadnak romlott az akarata, ezért a legbölcsebb fegyelmezésre van szüksége. Gondold meg, milyen környezetben nőttek föl, mennyire kedvezőtlen volt környezetük a jó jellem kialakításához, Szánakozásra és szeretetre van szükségük. A legifjabb most az élet legváltóságosabb szakaszába lépett. Most alakul ki szellemi élete, érzelmei is most veszik föl alakjukat. Fiad egész jövője most dől el, attól függően, milyen irányba fordul. Vagy az erényhez vezető ösvényre lép, vagy amelyik a gonoszsághoz visz. Fölhívom az ifjút, hogy töltsen meg gondolatait az igazság és tisztaság képeivel. Nem válik javára, ha bűnbe merül. Noha áztatja magát, hogy nagy élvezet a bűn, s a maga feje után menés; végül mégis félelmetessé válik. Ha a bűnt szeretők, s a gonoszság gyakorlók társaságát kedveli, gondolkodása alacsony szinten fog futni, akkor semmi vonzót nem talál a tisztaságban és szentségben. De ha látná, hogy mi lesz a törvénytaposó vége, azt, hogy a bűn fizetése a halál, riadalom töltené be, s így kiáltana: „Ó, Atyám, te légy ifjúságom vezetője.” {4T 363.1}

Hogy milyen eredményes lesz az élete, attól függ, hogy most milyen ösvényre tér. Viselnie kell majd az élet felelősségeit. Eddig nem volt sokat ígérő ifjú. Türelmetlen, és hiányos az önuralma. Ezt a magot apja vetete el, mely majd még termést hoz a vetőnek, hogy learassa. „Amit az ember vet, azt is kell learatnia.” Mily gonddal kell hát vetnünk, tudva, hogy azt kell majd aratnunk, amit most vetünk. Jézus még mindig szereti ezt az ifjút. Életét adta érte is. S most hívja őt, fusson ölelő karjába, benne leljen békét, boldogságot, csöndességet és nyugalmat. Ez az ifjú most építi kapcsolatait, melyek egész életét alakítani fogják. Kösse hát magát Istenhez, és máris ruházza az Urra főntartás nélküli szeretetét. Semmit se habozzon. Az ördög a legtüzesebben fogja ugyan rohamozni, mégse bukjon el a kísértések alatt. {4T 363.2}

Az Úr megmutatta az ifjú kor veszélyeit. Az ifjak szíve tele várakozással, s látják a lefelé vezető utat – tekintetre csábító, nagyon hívogatónak tűnő élvezetekkel. Ámde a halál rója-járja ezt az utat. Az életre vezető keskeny ösvény vonzó dolgoktól mentesnek tűnhet bár előttük, tövises és bogáncsok útjának, mégsem az. Olyan ösvény ez, mely megköveteli a bűnös örömeiről való lemondást; keskeny az ösvény, melyet az Úr megváltottainak szerzett, hogy azon járjanak. Senki sem járhatja úgy, hogy magával viszi kevélysége, csökönyössége, csalása, hazugsága, becstelensége és érzéki kívánságai terhét. Az ösvény annyira keskeny, hogy, aki rajta jár, hátra kell hagynia ezeket, a széles út viszont elég tágas, hogy a bűnösök összes bűnös tulajdonságaik poggyászaival együtt is járassák. {4T 364.1}

Ifjú, ha összes kísértéseivel visszautasítod Sátánt, akkor Üdvözítőd lábnyomában járhatsz, akkor tied, lehet a menny békéje, Krisztus örömei. Ha bűnbe merülsz, lehetetlen boldognak lenned. Bebeszélheted bár magadnak, hogy boldog vagy, a valódi boldogságot mégsem ismerheted ott meg. Hisz a bűntől eltorzul a jellem. Veszéllyel kell szembenézni ott, minden mélyebbre lépésnél, s akik segíteni tudnák a fiatalokat, észre sem veszik, föl sem ismerik ezt. Nem viselik nyájasan és gyöngéden szívükön a fiatalokat, mint kellene. Sokat vissza lehetne tartani a bűnös hatásoktól, ha jó társasággal vennék körül őket, ha nyájas és szerető szavakat

szólnánk szívükhöz. {4T 364.2}

Drága testvérem, remélem, nem csüggedsz el, mikor érzéseid gyakran föléd kerekednek, ha valaki keresztezi akarodat vagy utadat. Sose csüggedj el, hanem menekülj, fuss az Erősséghez. Öröködj, imádkozzál, majd próbálkozz újra. „Álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek. Közeledjete Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok.” {4T 364.3}

További ponton is legyél óvatos. Nem mindig vigyázol, hogy a gonosznak még a látszatától is őrizkedjél. Az a veszély környékez, hogy túl bizalmasan viselkedsz a testvérnők iránt, s léhán, bohóckodva beszélsz velük. Ez csak ártani fog a jó hatásodnak. Öröködj ébren ezek fölött; állj résen, mikor a harag első jelei mutatkoznak. Rettentően ideges és ingerlékeny vagy. A tea föllármázza az idegeket, s a kávé elzibbasztja az agyat; mindkettő igen ártalmas. Ügyelj életedre. Táplálkozzál a legegészségesebb, tápláló ételekkel. „Tartsd meg magad nyugodt gondolkodásúnak, ahol nem veszed el oly könnyen a türelmedet, s nem gurulsz dühbe” {4T 364.4}

Komoly szolgálatokat végezhetsz a könyvkiadásnál, mert fontos helyet tölthetnél be, ha megváltoznál. De amilyen most vagy, biztosan csődöt mondasz ott, ahol különben eredményes lehetnél. Az Úr közölte, hogy kemény és durva az érzésvilágod. Ezeknek meg kell lágyulniuk, kifinomulttá, emelkedetté válniuk. Mindenben fegyelmezd magad az önuralom szokásaira. Azzal a lelkülettel, mely most él benned, sosem léphetsz a mennybe. {4T 365.1}

„Szeretteim, most Isten fiai vagyunk.” Fölveheti-e ezzel a versenyt bármi emberi méltóság? Milyen magasabb helyzetet is foglalhatnál el, mely fölérne a végtelen Isten fiának nevével. Te ugyan készen állnál, hogy valami nagyszerű dolgot tegyél a Mesterért. De ami legjobban megörvendeztetné őt, azt nem teszed. Győzedelmeskedj hát következetlen énedben, hogy Krisztus békéjének, és a benned lakó Üdvözítőnek örvendezhess. {4T 365.2}

Lesújtott fiaddal bánjál szelíden, gyöngéden, hiszen szánakozásodra van szüksége. Nem kellene őt kitenned őrijongó dühödnek, sem jogosulatlan követeléseidnek. Elengedhetetlenül meg kell változnod lelkületedben. Féktelen indulatosság nem győzhető le pillanatok alatt; de ez életed föladata, hogy megszabadítsd lelki kertedet a türelmetlenség, akadékoskodás és kényúri hajlamok mérgező gyomjaitól. „A lélek gyümölcse a szeretet, öröm, béke, hosszútűrés, gyöngédség, jóság, szelídség, önuralom.” Akik a Krisztuséi, megfeszítik a testet vágyaival és kívánságaival együtt; de nálad a természeted leg-nyersebb oldala ragadja el az uralmat, az tartja leigázva a lelki részt. Ez Isten rendjének a fordítottja. {4T 365.3}

Dicséretre méltó, hogy milyen megbízhatón munkálkods. A kiadóban többen jól tennék, ha követnék példádát a hűségben, szorgalomban és alaposágban. De hiányoznak belőled Isten Lelkének kegyességei. Bár értelmes lennél, mégis visszaélsz képességeiddel. Jézus eléd tárja, neked ajándékozta kegyelmét, türelmét és szeretetét. Elfogadod-e az ajándékot? Öröködj féltékenyen szavaid és tetteid fölött. Hiszen mindennapi életeddel magvetést végzel. Minden gondolat, kiejtett szó, véghezvitt cselekedet földbe hintett mag, mely kikel, gyümölcsöt terem vagy örök életre vagy nyomorúságra és romlásra. Gondold meg, testvérem, Isten angyalai hogyan tekintik szomorú állapotodat, mikor eltűröd, hogy dührohamaid uralkodjanak rajtad. Majd bejegyzik a történeteket a menny könyveibe. Amilyen magot vetünk, olyan lesz az aratás is. Le kell majd aratnod, amit elvetsz, semmi kétség. {4T 366.1}

Uralkodj étvágyadon, Jézus nevében légy győztes e ponton. Helyes szokások mellett megjavulhat az egészséged. Igen szétzilált az idegrendszered; de a mindenható orvos meg tudja gyógyítani testedet is, nemcsak lelkedet. Tedd az ő erejét támaszoddá, kegyelmét erősségeddé, akkor testi, erkölcsi, lelki erőid jelentősen javulni fognak. Többet kell leküzdened, mint némelyeknek, ezért nehéz tusa vár rád, de Jézus meg fogja becsülni komoly igyekezetet; mert tudja, milyen erőfeszítést követel, hogy énedet Isten Lelkének uralma alatt tartsd. Bízad magadat Jézus kezére. Legyen a magad művelése a kötelességed, hogy áldás lehess gyermekeid és ismerőseid javára. A menny örömmel tekint minden győzelemre, melyet az önuralomra törekvésben kivívsz. Ha megszabadulsz a dühödtségtől, a féktelen kitörésektől, ha Jézusra tekintesz, aki hitünk szerzője és bevégzője, érdemei révén keresztény jellemet tudnál kialakítani. Azonnal éj el határozott változást, s tőkéld el, hogy úgy viselkedsz, mint méltó a szellemi képességhez, mellyel Isten megajándékozott. {4T 366.2}

Mikor elém tárták az ember állapotát a testi, szellemi erkölcsi erő terén, s hogy mivé tudna válnia Krisztus érdemei által, megdöbbsentem, hogy ilyen alacsony szintre süllyedt az ember. Noha az ember fölnőhet Krisztusban, élő fejében. Ez nem pillanat műve, hanem élethosszig tartó folyamat. Az isteni életben való mindennapos növekedéssel a Krisztusban tökéletes ember nem éri el teljes mértékét, míg próbaideje véget nem ér. A növekedés soha meg nem szűnő kötelesség. A kirobbanó természetű embernek folytonos csatát kell vívnia magával; de minél tüzeesebb a harc, annál dicsőbe lesz a győzelem, annál dicsőbe az örök jutalom is. {4T 366.3}

A kiadónál dolgozol. Itt ki fognak fejlődni sajátos jellemvonásaid. Műveljétek, gyakoroljátok az élet apró előzékenységeit. Kellemes, barátságos természet, az igazságosság és becsületesség szilárd elvével párosulva, jó hatással rendelkező emberré tesznek. Most nyílik lehetőséged, hogy erkölcsileg alkalmassá válj a menny számára, A gyülekezetnek, melyhez tartozol rendelkeznie kell Krisztus fölemelő, finomító képességeivel. Isten elvárja Krisztus követőitől, hogy jó hírnevű emberek legyenek, valamint tiszták, emelkedettek, becsületesek; nyájasak csakúgy, mint megbízhatók. Elengedhetetlen, hogy fontosabb ügyekben helyesen cselekedjünk; de ez nem ürügy elhanyagolnunk a látszólag kevésbé fontosokat. Mind életünkben, mind jellemünkben ki kell fejlesztenünk Isten törvényének elveit. A barátságos természet szilárd becsületességgel és hűséggel párosulva erkölcsi képesítést szerez az embernek bármilyen állásra. Isten küldöttje, Péter int: Legyetek előzékenyek”{4T 367.1}

Legyünk Krisztus iskolájának tanulói. Nem tudjuk követni Krisztus példáját, csak ha kellemes a modorunk, ha előzékenyen viselkedünk. Ápoljuk az igaz keresztény udvariasságot. Senki se tudja úgy csökkenteni jó hatásunkat, mint mi maguk, ha eltűrjük féktelen dühkitöréseinket. A veszekedős természetű nem ismer igaz boldogságot, s ritkán elégedett. Mindig jobb helyzetbe remél kerülni, vagy meg szeretné változtatni a környezetét, hogy békessége és nyugalma legyen. Élete mintha súlyos keresztekkel és próbákkal lenne tele, pedig ha uralkodna rossz természetén, ha zablát tenne nyelvére, sok kellemetlenséget elkerülhetne. „A szelíd felelet csillapítja a haragot.” A bosszúállás sosem hódított még meg ellenséget. A jól féken tartott vérmérséklet mindenkire jó benyomást tesz, de mint a lerombolt város, amelynek nincs fala, olyan a férfi, önuralom nélkül. {4T 367.2}

Vegyük fontolóra Mózes életét. Mózes jellemének legragyogóbb vonása a szelídség volt, a zúgolódás, szitkozódás és kihívás közepette. Dániel is szerény lelkületű volt. Bár bizalmatlanság vette körül, bár ellenségei csapdát állítottak élete ellen, mégsem tántorodott el az elvtől. Mindig főnntartotta a higgadt, kedélyes Istenben bizakodást. Mindenekfölött pedig hadd tanítson téged a Krisztus élete. Ő, mikor szidalmazták, a szidalmat nem viszonzta, mikor szenvedett, nem fenyegetőzött. Meg kell tanulnod e leckét, másképp nem teszed be lábadat a mennybe. Krisztus legyen az erősséged. Az ő nevével hatalmasabb leszel, mint a hódító. Nem fog a varázslat Jákobon, sem a jövődölés Izráelen. Ha lelked az örök sziklához forrt, akkor teljesen biztonságban vagy. Jöhet öröm vagy bánat, semmi sem tud eltántorítani az igaz úttól. {4T 368.1}

Bár életed során ide s tova sodródtál a világban, az örök igazság horgonynak fog bizonyulni számodra. Őrizzed féltékenyen hitedet. Ne cselekedj ösztönzésből, ne melengess bizonytalan elméleteket. A Krisztusba vetett, tapasztalatból fakadó hit, s az Isten törvényének való alávetettség a legfontosabb számodra. Fogadd készségesen a tanácsot és irányítást a tapasztaltaktól. Ne halogasd a győzelem föladatát. Légy igaz magadhoz, gyermekeidhez, Istenhez. Lesújtott fiadnak gyöngéd bánásmódra van szüksége. Mint apa, ne feledd, hogy az idegek, melyek a legélesebb fájdalmat érzik, örvendezni is tudnak. Az Úr a szenvedő emberiséggel azonosítja magát. {4T 368.2}

Sok szülő feledi, hogy Istennek tartozik számadással, hogy úgy nevelje szeretteit hasznosságra és kötelességre, hogy áldás lehessenek a maguk, és áldás a mások számára. A gyermekeket gyakran babakoruktól kezdve kényeztetik, félrenevelik, így helytelen szokások rögződnek meg bennük. A szülők torzítják el a fiatal hajtást. Nevelő módszerük szerint fejlődik a jellem, vagy nyomorékká, torzzá, vagy kiegyensúlyozottá és széppé. Bár sokan a kényeztetés oldalán tévednek, mások a másik végletbe esnek, és vasvesszővel uralkodnak gyermekeiken. Egyikük sem követi a Biblia utasításait, de mindkettő félelmetes hibát követ el. Ők alakítják gyermekeik értelmét, s el kell számolniuk Isten napján, hogyan végezték ezt. Az

örökkévalóság fedi föl, mi módon művelték ezt. „Amerre a csemetét hajlítják, arra hajlik majd a fa is. {4T 368.3}

” Rosszul igazgatod házadat, kimondottan rosszul. Nem vagy gyöngéd, szánakozó apa. Milyen példát mutatsz gyermekeidnek őrzőgő dühkitöréseiddel! Milyen elszámolást is kell majd adnod Istennek romlott fegyelmezésedért! Ha meg szeretnéd szerezni gyermekeid szeretetét, szeretetet kell tanúsítanod irántuk. A dühkitörés sosem menthető, hiszen az mindig vak, mindig romlott. {4T 369.1}

Isten fölszólít most, hogy változtass irányt. Hasznavehető és eredményes ember lehetsz a kiadóban, ha elszánt igyekezettel győzni akarsz. Ne tedd nézeteidet a mások mértékévé. Az Úr a népéhez kapcsolt, hogy tanuló legyél a Krisztus iskolájában. Ferdék az elgondolásaid; nem szabad hát a magad értelmére támaszkodnod. Ha meg nem változik a lelkületed, lehetetlen lesz megmenteni téged. Annak ellenére, hogy Mózes volt a legszelídőbb ember, aki valaha is élt a földön, egyetlen alkalommal mégis Isten helytelenítését váltotta ki maga ellen. Borzasztóan megviselte őt, hogy Izráel gyermekei vízhiány miatt zúgolódtak. A nép meg nem érdemelt ócsárlása, mely érte, arra vitték, hogy pillanatra feledje, hogy nem ellene zúgolódnak, hanem Isten ellen. S az azért bánkódás ahelyett, hogy Isten Lelkét megbántották, megmérgeződött, megsértődött, s önfejűn, türelmetlenül sújtott kétszer a sziklára, mondva: „Halljátok hát, ti lázadók! Nekünk kell tán vizet fakasztani a sziklából?” Mózes és Áron magukat helyezték Isten helyébe, mintha ők tettek volna csodát. Nem Istent, hanem magukat magasztalták a nép előtt. Sokan fogják végül elveszteni az örök életet, mert hasonlókat engednek meg maguknak.” {4T 369.2}

Mózes ezzel súlyos gyöngeséget tanúsított a nép előtt. Az önuralom jelentős hiányát, a zúgolódók lelkületéhez hasonlót. Noha a hosszútűrés és türelem példaképének kellett volna lennie a sokaság előtt, akik az után készen álltak Mózes kifakadásával mentegetni hibáikat, elhidegülésüket és méltatlan mormogásaikat. Az volt a legsúlyosabb bűn, hogy magukat emelték Isten helyébe. A megtisztelő hely, melyet Mózes addig betöltött, nem csökkentette vétkét, sőt inkább növelte. Itt volt ez a mindig hibátlan ember, aki most mégis elbukott. Sokan hasonló helyzetben azzal érvelnének, hogy Isten el fogja nézni bűnüket, hiszen hosszú időn át tántoríthatatlanul hűségesek voltak. De nem; komolyabb-súlyosabb vétek volt olyan számára, akit Isten megtisztelt, hogy dühkitöréssel bizonyítsa jellemgyöngeségét, mintha kevésbé felelős helyet töltött volna be. Mózes a Krisztus képviselője volt, hanem ez alkalommal sajnálatosan megromlott az állása. Bűnbe esett, és elmúlt hűsége nem tudta elfedezni jelen bűnét. Izráel egész sokasága történelmet írt a jövő nemzedékek számára... Ezt a történelmet az ihletés tévedésmentes tollának pontos hűséggel kellett nyomon követnie. Minden idők embereinek azt kell kiolvasni a történetekből, hogy a menny Istene nem bizonytalankodó uralkodók így semmiképp sem menti a bűnt. Mózesnek és Áronnak meg kellett hát halniuk anélkül, hogy Kánaánba lépnének, egyazon bánásmódnak vetve alá kettőjüket mint az alantasabb állásúakat. Ők ketten engedelmesen hajtottak fejet az ítélet előtt, bár kimondhatatlanul sajnálták a szívük. De Istenbe vetett bizalmuk és Isten iránti szeretetük nem ingott meg. Példájuk olyan tanítás, mely fölött sokan a tanulság levonása nélkül elsiklanak. A bűn nem tűnik előttük bűnnel teljesnek. A kevélység nem tűnik előttük igen súlyosnak. {4T 369.3}

Igen kevesen veszik eszükbe a bűn bűnös voltát. Azzal áztatják magukat, hogy Isten túl jó, hogy megbüntesse a bűnöst. Mózes, Áron, Dávid és sokan mások esete bizonyítja, hogy nem biztonságos bűnt követni el sem szóval, sem gondolatban, sem cselekedettel. Isten a kimondhatatlan szeretet és könyörület Istene. Mózes búcsúbeszédében, mikor elvált Izráel gyermekeitől, ezt mondta: „Az Úr, a te Istened megemésztő tűz, féltőn szerető Isten.” Mózes megható könyörgését, hogy előjoga legyen bemenni Kánaánba, Isten következetesen elutasította. Kádesi bűne nyílt és föltűnő volt. S minél magasabb polcot tölt be a vétkes, minél kiemelkedőbb helyen áll, annál szigorúbb a parancs, annál bizonyosabb a büntetés. {4T 370.1}

Kedves fivérem, vedd tudomásul e figyelmeztetést. Légy hű az ösvényedre ragyogó fényhez. Pál mondta: „Sanyargatom, és rabságba vetem testemet, hogy míg másoknak hirdetem az igét, magam méltatlanná ne váljak.” {4T 371.1}

***** {4T 371}